

Caspari Center NYHETER

September 2012

Utruster den
neste generasjonen av
Jesus-troende jøder

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 91000, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: Caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: CaspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

Ett i Kristus, på tross av alt

Den tredje BridgeBuilders-forsoningskonferansen ble arrangert på Vaulali i Ryfylke 3.-12. august 2012. 29 unge voksne fra Israel, De palestinske områdene og Norge deltok i konferansen.

Alle troende i Det hellige land står overfor konfliktens realiteter daglig. Messianske jøder, kristne arabere, og andre – vi må alle forholde oss til de ulike politiske og teologiske synspunktene angående landet og Guds vilje for menneskene som bor der. Og uten noen politisk løsning i sikte er det vanskelig for troende fra de ulike sidene å finne en felles teologisk forståelse av konflikten.

I denne situasjonen er det en stor utfordring å ta vare på fellesskap og enhet mellom søsken i Kristus. Og likevel: som Kristi etterfølgere er vi kalt til å elske våre fiender og leve i fred med alle. Enten vi liker det eller ikke, er vi ett med våre medkristne, og denne enheten må finne sine uttrykksformer også i den vanskelige situasjonen i Midtøsten.

Mange unge jødiske og arabiske troende har liten eller ingen kontakt med troende fra den andre siden. De fleste ser på "israelere" eller "palestinere" gjennom de stereotypene som konflikten skaper. Derfor finnes BridgeBuilders; for å føre dem sammen. Målet er ikke å løse konflikten, men å dele fellesskap, bygge vennskap, lytte til hverandre, bli kjent med hverandres kultur og livshistorier, studere bibelen sammen, be og lovsynge sammen. Når de gjør dette, utfordres de til å se hvordan deres felles tro på den samme Jesus Messias binder dem sammen, og hvordan dette påvirker måten de forholder seg til hverandre på – og hvordan de sammen kan være vitner for Kristus og den enhet bare han kan gi midt i denne konflikten.

Forsoningsprosessen er lang og vanskelig, men den har kraft i seg til å forandre hjerter og liv, slik mange av deltakerne fikk erfare.

"De eneste israelerne på min egen alder jeg noen gang har møtt, har vært soldater", sier Tania fra Beit Jala. "Så kom jeg hit og det gikk opp for meg at alle de israelske deltakerne her er, eller har vært soldater de også. Men her ble jeg kjent med menneskene. Selv kommer jeg fra en pasifistisk familie, og jeg hadde problemer med å akseptere at noen som tror på Jesus kunne være villige til å bli soldater og ta våpen i hånd. Vi har snakket mye om det, og nå skjønner jeg det bedre. Og jeg kjenner langt inni meg at jeg elsker disse brødrene og søstrene på tross av at de er israelere og er soldater. De er jo nydelige mennesker. Vi har virkelig utviklet noen dype vennskap her."

Angelica fra Jerusalem er messiansk jøde og var med som deltaker på den forrige BridgeBuilders-runden, denne gangen var hun med som leder. Hun er sterkt berørt av det som har skjedd. "De har vært så gode til å lytte til hverandre og anerkjenne hverandres livsfortellinger, og samtidig utfordre hverandre på synspunktene

de har. For meg ble det sterkt å bli kjent med en av palestinerne som har hatt et hatefullt forhold til israelske soldater. På et tidspunkt drev han også med steinkasting mot soldatene, og det gikk opp for meg at dette måtte være på den tiden da jeg selv stod vakt på checkpointene som soldat. Han hadde altså kastet stein på min "unit", kanskje også på meg.

"Jeg ble utfordret og sjokkert over noen av historiene han fortalte om opplevelser i møte med ufordragelige soldater. Han opplevde at jeg lyttet til ham og at jeg tok det han sa på alvor. Jeg opplevde også at han lyttet til meg og tok det jeg sa på alvor. Jeg som trodde at jeg hadde kommet langt og allerede hadde "de riktige holdningene" til situasjonen, møtte meg selv i døren. Enda en gang måtte jeg omrokkere holdninger og identitet – men jeg opplever at det gjør godt. Den palestinske deltakeren forandret seg helt, og det er så sterkt å se at han også opplever det godt. Han var en helt annen da han reiste hjem. Han var på gruppen min, og vi fikk et utrolig godt fellesskap i denne gruppen, forteller hun strålende. Vi delte synspunkter på situasjonen, måten vi så hverandre på – og vi kunne le sammen og oppleve en dyp kjærlighet. Arbeidet med BridgeBuilders er fryktelig viktig."

BridgeBuilders er et samarbeidsprosjekt mellom Caspari Center, Musalaha, Det Palestinske Bibelselskap, Den Norske Israelmisjon, Frikirken og Bibelskolen i Grimstad. Konferansen er todelt. Del to finner sted i Jordan i påsken 2013. For å finne ut mer om BridgeBuilders, besøk www.bridgebuilders.no.

Soldater og steinkastere

En av deltakerne på BridgeBuilders, Andreas Masvie, skal tilbringe det kommende året i Jerusalem som volontør på Caspari Center. Her følger noen av hans refleksjoner rundt forsoningsarbeid og BridgeBuilders.

Hvordan kan en konflikt så dyp som den i Midtøsten løses? Er det i det hele tatt mulig? Finnes der et reelt håp om fred og forsoning?

Det ser mørkt ut for den utenforstående – et inntrykk som ble bekreftet av de unge jødene og palestinerne jeg og en liten gruppe nordmenn har fått tilbringe tid sammen med under sommerens BridgeBuilders-leir. Men til tross for lite håp om politisk fred og forsoning, har disse ungdommene funnet fram til vennskap her i våre norske fjell.

Mange mener mye om hvordan konflikten kan og bør løses. Og et mangfold av meninger er godt. Den jødiske forfatteren Amos Oz har skrevet, i tillegg til hans nydelige skjønnlitterære verker, en rekke essay om konflikten – og en av Oz' teorier virker fornuftig: For å oppnå varig fred, må begge sider belage seg på å inngå smertefulle kompromiss. Kompromiss vedrørende landegrenser står naturligvis helt sentralt i forfatterens tenkning.

Oz' løsning lyder så simpel – så hvorfor lever konflikten videre, i beste velgående? Hat og frykt, kan tenkes, forhindrer partene fra å la kompromisser kvele konflikten.

Det er en tidkrevende prosess å bryte ned slikt hat og slik frykt – en prosess som mest sannsynlig ikke vil bli fullført i vår tid. Men det betyr ikke at vi skal la være å bidra til å bryte ned hat og frykt. Nei, det er vår plikt som kristne å bidra. Det første steget er å elske vår fiende, fortalte en palestinsk deltaker meg. Dette innebærer ikke en naiv omfavnelse, der all vanskelighetene viskes bort. Det innebærer derimot å legge bort sin stolthet; å be om forlatelse og gi tilgivelse, slik at man kan bygge en felles fremtid.

Det høres kanskje politisk korrekt ut, tåpelig naivt, men målet er å endre hjerter, på begge sider. Og for å greie dette kreves det modige mennesker som våger å gå foran, og her er jeg overbevist om at de troende kan utgjøre en forskjell.

I antropologien står individets identitet som et sentralt konsept. Hvordan oppfatter vi oss selv; hvordan oppfatter andre oss? Og vår identitet, hevdes det, blir først fremtredende i møte med "Den andre" – det er i møte med det fremmede at vi må forsvare den vi er og hva vi mener. BridgeBuilders-leiren ble derfor en aldri så liten kollisjon av identiteter. Palestinerne preges eksempelvis av sin æreskultur; jødene går sjelden rundt grøten; nordmennene er stille og høflige.

Men mennesket er sammensatt, og besitter mer enn én identitet – ja, individet er til syvende og sist resultatet av samspillet mellom samtlige identiteter. Nasjonalitet er for mange—spesielt for folk fanget i konflikt—en toneangivende identitet. Men for en liten minoritet som finnes på begge sider, finnes det en mer dominerende identitet: troen på Kristus. Denne identiteten, Kristus-troen, brakte de jødiske og palestinske ungdommene sammen til Norge, til tross for vonde følelser og erfaringer, og denne identiteten kan gi dem mot til å gå foran og endre hjerter; ett for ett – inntil den dag Herren kommer og renser sine barn for alt vondt og alt ondt og gir oss sin fullkomne fred.

Andreas Masvie

Ja, hvem er du egentlig?

Nylig gikk jeg noen uker på Ulpan (hebraisk språkskole) for å friske opp mitt muntlige hebraisk. Med privatlærere fikk jeg mye trening, akkurat som forventet. Men det absolutt mest facinerende med mine studier ble samtaler med mine religiøse jødiske lærere etter at de fant ut at jeg er en evangelisk kristen som samarbeider med messianske jøder som tror på Jesus Messias. Jeg satte pris på lærernes alvorlige, nysgjerrige spørsmål, deres hjertelige åpenhet når de lyttet til meg og når de delte sin egen tros-vei med meg.

Vi kunne ha konsentrert oss om grammatikken eller bøyning av verb, men i stedet fikk vi glimt inn i hverandres liv og ble kjent med andre synspunkter.

Caspari Centers sommer-voluntør Hannah fra England opplevde noe lignende under sitt sju uker lange opphold i Israel. Hun nøt både tiden på Caspari og muligheten til å utforske land og kultur.

Siden jeg ikke har vært til Israel tidligere, var jeg usikker på hva jeg skulle forvente. Voklende som jeg var mellom ytterpunktene - i følge vanlig engelsk tankegang - på en skala fra fanatisme til likegyldighet eller til og med fiendtlighet, hadde jeg forberedt meg på å bli overveldet. De første dagene og ukene jeg bodde i Israel synes jeg det var en veldig stimulerende atmosfære, mest på grunn av de enorme forskjellene mellom mennesker og religioner i Jerusalem.

Etter - og faktisk i løpet av - det innledende kultursjokket, begynte jeg å bli begeistret for det israelske folk og deres kultur. Selv om jeg først mente at den relativt direkte måten å være på kan virke skremmende, setter jeg stor pris på vennlighet og åpenhet som jeg har møtt blant mennesker som lever og arbeider i Jerusalem. Israel er et viktig sted å besøke, og jeg har funnet ut at man settes bedre i stand til å være oppmerksom overfor Israel og det jødiske folk når man har besøkt landet. Å arbeide i Jerusalem hjalp meg til å danne meg et realistisk bilde av Israel, å forkaste forestillinger om super-åndelighet – men samtidig lærte jeg å be om fred for Israel og dets folk.

Jeg har vært glad for og tatt imot muligheten til å besøke ulike menigheter i Jerusalem, og jeg har funnet det interessant og lærerikt å oppleve det åndelige liv i Israel på en håndgripelig og realistisk måte.

I dette landet hvor så mange ulike mennesker, kulturer, trosretninger og meninger møtes, enten det er på Ulpan eller ute på gaten, eller i møte med "fienden" fra den andre siden av muren. Fellesnevneren i alle disse situasjonene er å begynne med å være åpen overfor den andre siden og våge å spørre: "Ja, hvem er du egentlig?"

Hanna Lindberg

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: <http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html>

Medlemmer av Knesset reagerer på Det Nye Testamente

Fra The Jerusalem Post, Yediot Ahronot og Zman Tel Aviv

I følge *Yediot Ahronot* 18. juli fant en meget uvanlig seremoni sted i Knesset, det israelske parlamentet i forgårs: Knesset-representant (MK) Michael Ben-Ari (National Unity) rev i småbiter de kristnes hellige bok, Det Nye Testamente, foran kameraene. Mens de fleste Knesset-representanter velger å overse bibler i sine postkasser eller returnerer dem til avsenderen, valgte Ben-Ari å lage spektakkel.

The Jerusalem Post meldte 17. juli om bakgrunnen for hendelsen. "Mange Knesset-representanter åpnet sine postbokser mandag morgen og ble forskrekket over å finne et Nytestamente der, sendt dem av en messiansk organisasjon. Bibelselskapet i Israel, en messiansk-jødisk institusjon som driver forskning, utgivelse og formidling av hellige bøker, sendte en "Testamentenes bok", som kombinerer Tanach (GT) og Det Nye Testamente i ett bind, skinn-innbundet, utgitt for første gang med referanser på hebraisk. Mens sekten tar med elementer av jødisk gudsdyrkelse, tror de også at Jesus er Messias.

MK Tzipi Hotovely (Likud) sendte et brev til Knesset-presidenten Reuven Rivlin, der hun skrev at "går ikke an at slikt misjons-stoff blir utdelt i Knesset." "Tekster som ble brukt til å forfølge og plage (jøder) med, kan ikke distribueres inn gjennom staten Israels hoveddør", freste Hotovely.

Svarene lot ikke vente på seg. I følge en oppfølgende reportasje i samme avis to dager senere "sa Ben-Ari at han ikke var i tvil om at hans reaksjon var passende, og han oppfordret alle andre Knesset-represenranter til å kaste Nytestamentet i søpla...

Regjeringsadvokaten burde ta ut tiltale mot MK Michael Ben-Ari (National Union), sa Knessets eneste kristne representant, Hanna Sweid. "Dette er pøbel-oppførsel og mobbing, en ytterst hatefull handling som var grunnløs og unødvendig," sa Sweid til *The Jerusalem Post*...

Samtidig takket Sweid Knessets president Reuven Rivlin for hans "edle og modige" fordømmelse av Ben-Ari i plenum onsdag. "Jeg fordømmer all manglende respekt for hellige tekster uansett religion, også den flerringa av Nytestamentet som en MK foretok i går," sa Rivlin. "Enhver hellig bok er viktig for dem som tror på den."

Navnet i Livets bok

Selv om 1. januar betyr nytt kalenderår, gir høsten signaler om at noe nytt skjer for de fleste av oss. Nytt skoleår begynner for elever, og alle vender vi tilbake til et mer timeplanstyrt liv etter sommerens avslappede tempo.

Den jødiske kalenderen markerer start på et nytt år hver høst. Rosh Hashana ("årets hode") begynner ved solnedgang om kvelden 16. september i år. Rosh Hashana er faktisk første kveld i den sjuende måned etter jødisk kalender, men nyttårsmarkeringen knyttes til den årlige Toralesningens rundgang, som uttaler Guds skapelse av verden i løpet av denne tiden.

Helligdagen tjener også som en påminnelse om at dagene vil ta slutt, og ende opp med Guds dom over verden. Rosh Hashana er begynnelsen på de ti dagene som kalles "Fryktens dager" – en tid for refleksjon og anger før Yom Kippur, Den store forsoningsdagen. Da jeg var barn, lærte jeg at Gud skrev mitt navn og historie neste år inn i sin Livets bok på Rosh Hashana, for å så besegle min skjebne på Yom Kippur. Hvis jeg bare angret godt nok gjennom Fryktens dager, gav løfter og gjorde gode gjerninger for å bevise for Gud at jeg ville bli et bedre menneske neste år, kunne jeg kanskje greie å sikre meg en velsignet livshistorie videre. "Dette skal bli året da jeg ikke krangler med lillesøster," kunne jeg love Gud.

"Jeg vil gjøre husarbeid uten å klage, ja, kanskje ta på meg noen oppgaver uten at mor trenger å be meg om det. Jeg skal også arbeide hardere med skolearbeidet. Ja, det skal jeg!"

Når jeg mislyktes i å holde min del av avtalen – noe som uvegerlig skjedde få timer etter mine velmente løfter, bekymret jeg meg over om Gud kom til å skrive navnet mitt i sin Bok med blyant, og at han ville bruke sitt viskelær for fjerne alle spor av meg fra listene. Uansett hvor alvorlig jeg angret, uansett hvor sterkt jeg prøvde å holde mine løfter, var jeg aldri trygg på at mine hederlige forsøk ville få hans rettferdighets vektskål til å tippe min vei.

Da jeg kom til tro på Jesus som tenåring, fikk jeg vite at min dommer også var min frelser. Jesus gjorde det for meg som jeg selv ikke var i stand til – ved å holde hvert løfte, være lydig mot loven og elske alle mennesker med en fullkommen kjærlighet. Han har skrevet mitt navn i Livets bok (Åp. 21,22-27) – og i begge sine syndfrie hender (Jes. 49,15-16).

Hans herlige nåde skriver stadig på nytt min historie. Når jeg hører ordene i den tradisjonelle nyttårshilsenen "*L'shanah tovah tikatevu,*" – som kan oversettes "Måtte du bli innskrevet (i Livets bok) og få et godt år" – blir disse ordene min bønn for folket mitt; for jeg tenker på at det er så mange som lengter etter trygghet for at de virkelig er innskrevet i Livets bok. Vil ikke du også være med meg i denne bønnen i år?

Og måtte hver og en av oss som kjenner Jesus bli brukt til å fortelle alle vi har med å gjøre at han ikke skriver våre navn i Boka med en blyant som kan viskes ut, men skriver oss for evig i sine egne naglemerkede hender.

"Så høy som himmelen er over jorden, så veldig er hans miskunn over dem som frykter ham.
Så langt som øst er fra vest, tar han syndene våre bort fra oss." Salme 103,11-12

Michelle Van Loon

Bønneemner

Vær med og be for...

- **BridgeBuilders-deltakerne som har kommet hjem etter del 1 i Norge.**
Be om at erfaringene de fikk må bære frukt i deres liv og i samfunnet rundt dem.
- **Caspari's missiologi-kurs i november og de utenlandske deltakerne.**
- **Planlegging og forberedelser til de neste Sabbatskolelærer-kursene.**
- **Utgivelsen av Caspari's 30-års jubiléumbok og jubiléet i november.**
- **Den illevarslende situasjonen i Midt-Østen, og trygghet og sikkerhet i Israel.**

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt:

E-post: caspari@caspari.com, nettside: www.caspari.com

Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver. Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.:3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")